

Odločba Vrhovnega sodišča RS: Sodba X Ips 79/2005

Zbirni podatki

Opravična številka: Sodba X Ips 79/2005

Evidenčna številka: VS1010935

ECLI: ECLI:SI:VSRS:2009:IPS.X.79.2005

Oddelek: Upravni oddelek

Datum: 4.2.2009

Področje: UPRAVNI POSTOPEK - DAVKI

Institut: prisilna privedba - vročanje - pravilno vročanje

Predhodna odločitev: Sodba UPRS (zunanji oddelek v Celju) U 237/2002

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Povezave

ZUP člen 85, 85/1. ZPSto člen 23, 23/1.

Besedilo

Jedro

Res je, da se vročitev po tedanjih določbah ZUP in ZPSto razlikuje, vendar tedaj za vabila ni veljala obvezna osebna vročitev, zato se je lahko vse upravne spise, razen odločb in sklepov, vročalo po predpisih o poštinih storitvah. Po presoji Vrhovnega sodišča je pravilna vročitev tožniku v poslovnih prostorih po ZPSto.

Izrek

Revizija se zavrne.

Obrazložitev

1. Z izpodbijano sodbo je sodišče prve stopnje na podlagi določbe prvega odstavka 59. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS, Uradni list RS, št. 50/97 in 70/2000) zavrnilo tožnikovo tožbo proti odločbi tožene stranke z dne 10. 9. 2002, s katero je bila zavrnjena njegoa pritožba proti sklepu z dne 14. 6. 2002. Z njim je Davčna uprava RS (oddelek za davčno inšpiciranje) odredila, da se tožnik privede k Davčnemu uradu C. v delovnem času od dne 27. 6. do 1. 7. 2002. Ker se pritožnik na vabilo Davčnega urada C. z dne 17. 5. 2002, naj se zgleda dne 6. 6. 2002, ni odzval, niti ni izostanka opravičil, čeprav mu je bilo vabilo pravilno vročeno in je bil v njem opozorjen na zakonite posledice neopravičenega izostanka, je Davčni urad C. (prva stopnja) po mnenju tožene stranke ravnal prav, ko je izdal sklep o privedbi. V obrazložitvi odločbe se tožena stranka sklicuje na 73. člen Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP, Uradni list RS, št. 80/99, 70/00, 52/02).

2. Po presoji sodišča prve stopnje je odločba tožene stranke pravilna in na zakonu utemeljena. Sodišče prve stopnje navaja, da je vročitev preko družbe U. na način, kot to izhaja iz upravnega spisa, šteti kot vročitev, ki je lahko podlaga za prisilno privedbo in se pri tem opira na 83. člen ZUP. Dodaja, da pri vabilu ni predpisana obvezna osebna vročitev, zato je ravnanje vročevalca kot pooblaščenega družbe za vročanje, ki je vročitev opravil po 95. členu ZUP, pravilno.

3. Tožnik vlaga revizijo (prej pritožbo) iz vseh pritožbenih

razlogov. Meni, da ostaja sodišče prve stopnje na nivoju navajanja abstraktnih določb, ki ne morejo predstavljati argumentirane obrazložitve. Zatrjuje, da je bil v času vročitve na drugem kraju, o čemer se sodišče prve stopnje ni izreklo. Pravilna bi bila vročitev le na naslovu njegovega stalnega prebivališča ter, da v gospodarskih družbah ni bil zaposlen. Predlaga, da vrhovno sodišče reviziji ugotovi in sodbo razveljavi, izpodbijani akt odpravi, podrejeno pa izpodbijano sodbo razveljavi in vrne sodišču prve stopnje v ponovno obravnavanje.

4. Odgovor na pritožbo ni bil vložen.

5. Revizija ni utemeljena.

6. S 1. 1. 2007 je začel veljati ZUS-1. Ta je v prvem odstavku 107. člena določil, da vrhovno sodišče v vseh že vloženih zadevah odloča po ZUS-1. V drugem odstavku 107. člena pa je določil, da se zadeve, v katerih je bila vložena pritožba pred uveljavitvijo ZUS-1, obravnavajo kot pritožbe po ZUS-1, če izpolnjujejo pogoj za pritožbo po določbah ZUS-1, v primerih, ko je pravnomočnost sodbe po zakonu pogoj za izvršitev upravnega akta, ter v primerih, ko je pritožba izrecno dovoljena na podlagi posebnega zakona. Te zadeve označi vrhovno sodišče kot pritožbo po 107. členu ZUS-1 in jih rešuje pred vsemi drugimi zadevami. V drugih primerih se vložene pritožbe, ki jih je vložila upravičena oseba in so pravočasne in dovoljene po določbah ZUS, obravnavajo kot pravočasne in dovoljene revizije, prvostopenjske sodbe pa postanejo pravnomočne. Glede na to določbo je v tem primeru prvostopna sodba postala pravnomočna s 1. 1. 2007, vložena pritožba pa se obravnava kot pravočasna in dovoljena revizija po ZUS-1.

7. Revizija je izredno pravno sredstvo proti pravnomočni sodbi sodišča prve stopnje (83. člen ZUS-1). V 85. členu ZUS-1 je določeno, da se revizija lahko vložijo zaradi bistvenih kršitev določb postopka v upravnem sporu iz drugega in tretjega odstavka 75. člena ZUS-1 oziroma zaradi zmotne uporabe materialnega prava (1. odstavek); da pa revizije ni mogoče vložiti zaradi zmotne ali

nepopolne ugotovitve dejanskega stanja (2. odstavek). V 86. členu ZUS-1 je določeno, da vrhovno sodišče izpodbijano sodbo preizkusi samo v tistem delu, v katerem se izpodbija z revizijo, in v mejah razlogov, ki so v njej navedeni, pri čemer po uradni dolžnosti pazi na pravilno uporabo materialnega prava. V tem okviru je potekal tudi revizijski preizkus v obravnavani zadevi.

8. V obravnavanem primeru je sporno, ali so bili izpolnjeni pogoji za prisilno privedbo, to je pravilna vročitev vabila tožniku, ki je bil vabljen kot stranka v postopku inšpiciranja pravilnosti obračunavanja in plačevanja davkov in prispevkov za leto 2001 pri davčnih zavezancih, katerih direktor je tožnik.

9. Revizijski razlog zmotne uporabe materialnega prava se presoja glede na materialno pravo, ki ga je oziroma bi ga moralo uporabiti sodišče prve stopnje pri odločanju o tožbi. Po presoji vrhovnega sodišča je pravilno stališče sodišča prve stopnje, da po tedaj veljavni zakonodaji v obravnavanem primeru ne gre za obvezno osebno vročanje. Po presoji vrhovnega sodišča se je zato vročitev lahko opravila v skladu s tedaj veljavnimi predpisi o poštnih storitvah (Zakon o poštnih storitvah, Uradni list RS, št. 35/97, ZPSto). V prvem odstavku 23. člena ZPSto je med drugim določeno, da se poštne pošiljke vročajo osebno naslovniku ali osebi, ki jo ta pooblasti za njihovo sprejemanje, v njegovem stanovanju oziroma poslovnem prostoru. Iz te določbe izhaja, da je možna vročitev tudi v poslovnem prostoru naslovnika. Da je sedež družb, katerih direktor je tožnik, poslovni prostor, ni dvoma. Tedaj veljavni Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP, Uradni list RS, št. 80/99 in 70/00), sicer v prvem odstavku 85. člena ZUP določa, da se vročitev praviloma opravi v stanovanju oziroma tam, kjer je naslovnik zaposlen, vendar to ne vpliva na pravilnost vročitve, saj je bil tožnik na zaslišanje vabljen kot direktor družb v zvezi z obveznostmi družb. Res je, da se vročitev po tedanjih določbah ZUP in ZPSto razlikuje, vendar tedaj za vabila ni veljala obvezna osebna vročitev, zato so se lahko vsi upravni spisi, razen odločb in sklepov, vročali po predpisih o poštnih storitvah. Po presoji vrhovnega sodišča je pravilna vročitev tožniku v poslovnih prostorih po ZPSto. Vrhovno sodišče pojasnjuje, da je vročanje procesno dejanje upravnega organa, katerega namen je, da se stranka seznaja s postopkom, do česar je v obravnavanem primeru zagotovo prišlo, saj iz obvestila družbe U. izhaja, da je v obravnavanem primeru tožnik odklonil sprejem vabila, zato je bila vročitev po 95. členu ZUP pravilna in zakonita, posledično pa tudi prisilna privedba.

10. Glede stališče tožene stranke in sodišča prve stopnje, da vročitev po določbah ZUP ni vezana izključno na kraj stalnega prebivališča, temveč je vezana na določeno osebo (fizično ali pravno), vrhovno sodišče dodaja, da se v skladu z 83. členom ZUP praviloma vročanje vabil opravlja tako, da se spis izroči tistemu, ki mu je namenjen, vendar je kraj vročanja tudi pomemben, saj je vsebina 85. člena ZUP pravilo o kraju vročanja.

11. Revident zatrjuje kršitev določb postopka in pavšalno navaja kršitev 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP, ker sodišče prve stopnje svojih trditev ni popolno obrazložilo, in zato sodbe ni bilo mogoče preizkusiti. Vrhovno sodišče se ne strinja z navedenim

revizijskim očitkom, saj se je sodišče prve stopnje opredelilo do vseh pravno pomembnih vprašanj in jih obširno obrazložilo.

12. Tožnik ugovarja tudi ugotovljenemu dejanskemu stanju, vendar, kot že navedeno, v reviziji dejanskega stanja ni mogoče izpodbijati, saj revizije po izrecni določbi drugega odstavka 85. člena ZUS-1 ni mogoče vložiti zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja.

13. Ker uveljavljeni revizijski razlogi in tudi revizijski razlogi, na katere mora paziti sodišče po uradni dolžnosti, niso podani, je vrhovno sodišče na podlagi 92. člena ZUS-1 revizijo kot neutemeljeno zavrnilo.